A God se troos in lyding

- Tweede Korinthiërs is die brief waarin Paulus die breedvoerigste praat oor troos. Die kerk het deur 'n moeilike tyd gegaan, en Paulus se vorige brief het hulle in 'n toestand van droefheid gedompel.
- Maar daardie droefheid was "goddellik" en het tot bekering gelei (2 Kor. 7:10). Paulus wil dus nie hê dat daardie droefheid hulle oorweldig nie, maar eerder dat hulle vertroos word.
- Hy het self tye deurgemaak waar sy eie lewe in gevaar was en hy mismoedig geword het (2 Kor. 1:8-10). Maar God het hom vertroos, en nou dra hy daardie troos aan die kerk oor. (2 Kor. 1:6).
- God se vertroosting bevry ons van vrees; dit herinner ons aan die tye wat Hy ons gehelp het; dit help ons om lyding te verduur; dit lei ons tot geestelike volwassenheid; dit moedig ons aan om vir ander in te tree; en ons vertroos ander soos wat ons deur God vertroos is.

B Heiligheid en opregtheid in bediening

- Sommige mense het op Paulus neergesien en hom daarvan beskuldig dat hy swak en besluiteloos was (2 Kor. 10:10). Om hierdie rede, en sodat sy raad ontvang en aanvaar sou word, was dit nodig vir die apostel om homself teen sulke beskuldigings te verdedig.
- As 'n man het hy homself onbeduidend geag (Efes. 3:8). Maar, deur die genade van God, kon hy spog dat hy 'n skoon gewete gehad het (2 Kor. 1:12). Hy en sy medewerkers kon met vertroue sê dat hulle gedrag heilig en opreg [suiwer] was, beide in die kerk en buite die kerk.
- Om hierdie rede was Paulus se geskrifte vry van verborge bedoelings. Hy het gehoop dat hierdie briewe gelees en verstaan sou word in daardie konteks van heiligheid en opregtheid – dit wil sê, geskryf uit liefde vir hulle en slegs op soek na hulle (2 Kor. 1:13-14).

C Om wys op te tree

- In sy eerste brief het Paulus die Korinthiërs ingelig oor die reisplan wat hy beplan het om te volg (1 Kor. 16:5-11): Efese — Macedóniё — *Korinthe* — Judea.
- In 'n latere brief (verlore, 2 Kor. 7:8) het hy hulle meegedeel dat hy hulle twee keer sou besoek (2 Kor. 1:15-16): Efese — *Korinthe* — Macedóniё — *Korinthe* — Judea.
- Hy het egter sy planne verander en besluit om nie daardie eerste besoek af te lê nie (2 Kor. 1:23). Hierdie veranderinge het daartoe gelei dat sommige hom gekritiseer het en gesê het dat hy onbetroubaar was. Waarom het hy van plan verander?
- Paulus se teenwoordigheid in Korinthe het noodsaaklik gelyk weens die probleme daar. Maar die teenstand wat hy sou teëkom, het 'n konfrontasie geïmpliseer wat hy wou vermy, vanweë die groot liefde wat hy vir hulle gehad het (2 Kor. 2:1-4).

D Vergifnis en herstel

- Terwyl Paulus op pad na Troas was, het Titus na Korinthe gegaan. Van Troas af het Paulus na Macedóniё gegaan. Maar hy was baie ontsteld omdat Titus hom nie in Troas ontmoet het om vir hom nuus oor die kerk in Korinthe te gee nie. (2 Kor. 2:12-13).
- Kort daarna het Titus uiteindelik vir Paulus in Macedóniё ontmoet. Hy het hom vertel hoe die kerk baie gunstig op die apostel se vermanings gereageer het (2 Kor. 7:5-9, 13-16).
- Een van die kwessies wat hy moes oplos, het oor kerkdissipliine gegaan. Deur die apostel te gehoorsaam is die oortredende party tereggewys, en hulle het die teregwysing aanvaar. Nou vra Paulus hulle om die volgende stap te neem; vergifnis en herstel (2 Kor. 2:5-11).

E Die geur van Christus

- Paulus lewer kommentaar oor hoe God 'n "deur oopgemaak het" vir die evangelie om suksesvol in Troas verkondig te word, en bars uit in 'n lof- en oorwinningsroep: "Maar God sy dank, wat ons altyd laat triomfeer in Christus en wat die reuk van Sy kennis deur ons oral versprei. (2 Kor. 2:14).
- Soos 'n allesdeurdringende geur bereik die kennis van Christus elke siel. Vir die Korinthiërs, soos vir ons, is hierdie geur van die ewige lewe. Vir diegene wat die roeping verwerp, is dit egter 'n reuk van die dood (2 Kor. 2:15-16).
- Paulus fokus op die verantwoordelikheid en verduidelik dat die boodskap opreg gegee moet word, sonder om enige persoonlike gewin te soek, maar die verheerliking van die hoorders (2 Kor. 2:17).